

Việt Cộng dám cãi lời Trung Cộng hay không?

Tuesday, September 21, 2010

Ngô Nhân Dụng

Cuộc đấu khẩu giữa Mỹ và Trung Hoa đang tăng cường độ. Chính quyền cộng sản Việt Nam im thin thít, nhưng không tránh khỏi dính được. Ngày Thứ Sáu này, Tổng Thống Mỹ Barck Obama sẽ họp mặt với lãnh tụ 10 nước ASEAN ở New York, bên lề đại hội đồng Liên Hiệp Quốc.

Thế nào cũng nêu lên hai vấn đề: Chế độ độc tài ở Miến Điện, và quyền tự do lưu thông cùng các tranh chấp tại vùng Biển Đông. Bộ Ngoại Giao Trung Quốc đã chặn trước, khuyên bảo Mỹ đừng xía vào chuyện Á Châu! Tuy là công kích Mỹ, nhưng Bắc Kinh nhắm đặc biệt vào Cộng Sản Việt Nam. Vì ai cũng biết trong khối ASEAN chính quyền Việt Nam sợ Trung Quốc nhất. Các nước khác họ có thể công khai kết thân với Mỹ mà không sợ bị nước đồng chí anh em "cho một bài học."

Thứ Năm vừa qua, ngoại trưởng Indonesia, ông Marty Natalegawa, cùng bà Hillary Clinton khai mạc một Liên Ủy Hội Mỹ-Indonesia (Joint U.S.- Indonesian Commission). Hôm sau, ông Kevin Rudd, ngoại trưởng Úc Australia, qua Mỹ lại khuyến khích bà Clinton hãy đi Hà Nội cuối tháng 10 này dự hội nghị thượng đỉnh các nước Á Đông. Ngoại trưởng Indo, Marty Natalegawa, cũng hoan nghênh việc bà Clinton sẽ đến Hà Nội, "để tái lập và củng cố sự tham dự của nước Mỹ trong vùng này," và bà vui vẻ đồng ý. Có thể coi cuộc gặp gỡ giữa bà Clinton và hai ông Natalegawa và Rudd hai ngày liên tiếp, cả hai cùng nói chuyện hội nghị Thượng Đỉnh Á Đông, là một bước leo thang đủ làm cho Bắc Kinh tức giận, phải lên giọng dẫn mặt Mỹ ngay.

Liên Ủy Hội Mỹ-Indonesia làm việc ngay tuần trước ở thủ đô Mỹ, để thể hiện các quy tắc hợp tác mà năm ngoái hai vị tổng thống đã quyết định. Sáu ủy ban Mỹ-Indo thảo luận các lãnh vực cộng tác về giáo dục, kinh tế, môi trường sống, khí hậu, và xây dựng dân chủ, vân vân. Đứng bên cạnh ngoại trưởng Indonesia, bà Clinton giải thích để cả thế giới cùng hiểu: "Chúng tôi không phải chỉ mở rộng và làm sâu mối bang giao giữa hai quốc gia mà thôi. Hành động của chúng tôi có hậu quả liên quan đến tất cả mọi người." Tất cả mọi người, trước hết phải kể các nước Đông Nam Á, các nước khác ở Á Châu, ai cũng phải hiểu cuộc hợp tác Mỹ-Indo liên quan đến họ. Nước Đông Nam Á nào cũng có thể hưởng những ích lợi hợp tác với Mỹ, như Indonesia đang làm.

Trung Quốc đã hiểu thông điệp đó, và phản công ngay, họ đánh phủ đầu. Trong cuộc họp báo hôm đầu tuần, phát ngôn viên bộ Ngoại Giao Khương Du (Ý) tuyên bố Trung Quốc "theo dõi sát" cuộc họp Mỹ-ASEAN sắp diễn ra ngày Thứ Sáu này. Bà Khương Du nhắc lại Bắc Kinh "kiên quyết chống hành động của những nước không liên hệ mà lại can thiệp vào cuộc tranh chấp giữa Trung Quốc và các quốc gia trong vùng." Một nước "không liên hệ mà lại đang can thiệp" vào vùng Á Đông, ai cũng hiểu, là Trung Quốc ám chỉ nước Mỹ.

Ba mươi năm trước đây, khi Harold Brown, bộ trưởng Quốc Phòng Mỹ đầu tiên đến thăm Bắc Kinh, thời Tổng Thống Carter, một điều chính quyền Trung Cộng mong mỏi là Mỹ giúp họ kỹ thuật chế tạo phần lực cơ chiến đấu, để đọ sức với máy bay MIG-23 của Nga Xô. Vì lúc đó Nga cung cấp MIG-23 cho Bắc Việt mà không cho Trung Cộng! Tình hình bây giờ đã khác. Đầu năm

nay, khi Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ Robert Gates tỏ ý muốn thăm Bắc Kinh nhân cuộc công du 5 quốc gia Á Châu, Trung Quốc đã từ chối. Họ muốn tỏ ý bất bình về việc Mỹ bán hỏa tiễn loại mới cho Đài Loan (Giá 6 tỷ Mỹ kim, có tiền sẽ nhập cảng hàng hóa bên Tàu, làm sao từ chối không bán được?) Thái độ tẩy chay ông Gates cho thấy Bắc Kinh tự thấy ngày nay họ mạnh hơn 30 năm trước nhiều. Từ năm 2003, Trung Quốc đã chứng kiến cảnh nước Mỹ lúng túng trong hai cuộc chiến tranh ở Afghanistan và Iraq. Trung Quốc nhận đóng vai hào hiệp hỗ trợ Mỹ chống khủng bố nhưng thực ra là để lợi dụng cơ hội tấn công tiêu diệt những người Hồi Giáo ở Tân Cương muốn bảo vệ văn hóa chống lại sức ép đồng hóa của người Hán. Năm 2007, nước Mỹ bắt đầu bị khủng hoảng kinh tế, càng lung túng; Trung Quốc càng có dịp lên mặt bành trướng ảnh hưởng khắp các nước Á, Phi bằng đô la dự trữ.

Cũng vì thế, chính sách ngoại giao của chính phủ Mỹ ở Á Châu đã chuyển hướng sau khi Tổng Thống Barak Obama nắm quyền. Trong 8 năm của Tổng Thống Gorges W. Bush, ông coi phong trào khủng bố Hồi Giáo quốc tế và các mỏ dầu ở Trung Đông là mối quan tâm chính của Mỹ, ông tránh không đụng chạm với Trung Quốc. Ông Obama đã thay đổi, bắt đầu giành thế chủ động, và bắt đầu leo thang trong ngôn ngữ ngoại giao.

Tháng 1, năm 2010, tại Hawaii, Ngoại Trưởng Hillary Clinton tuyên bố nước Mỹ muốn đóng một vai trò tích cực hơn ở Á Châu sau những năm bỏ rơi vùng Đông Nam Á. Đứng tại hòn đảo cửa ngõ của nước Mỹ nhìn sang Á Châu, Bà Clinton giải thích sự chuyển hướng của nước Mỹ là vì mối lo chung của các nước trong vùng, họ muốn Mỹ đóng vai trò một lực lượng bảo vệ hòa bình, bảo đảm về an ninh, trước thế lực đang lên của Trung Quốc. Chính phủ Úc ủng hộ lập trường mới này.

Khi một phóng viên hỏi nước Mỹ có nên nhường vùng Đông Á cho Trung Quốc đảm nhiệm hay không, ông Kevin Rudd, ngoại trưởng Úc giải thích rằng suốt 30 năm qua, "Tất cả sự phát triển kinh tế mà chúng ta thấy trong vùng Á Đông và Thái bình Dương là nhờ vào sự ổn định chiến lược do nước Mỹ có mặt trong vùng này." Lúc đó, bà Clinton và ông Gates đang trù tính công du Úc và Tân Tây Lan. Chuyển đi bị hủy bỏ vì cuộc động đất tại Haiti gây ra một tình trạng khẩn trương ở Tây Bán Cầu. Bây giờ hai vị bộ trưởng quan trọng nhất của chính phủ Mỹ sẽ đi Úc và Tân Tây Lan vào tháng 11 sắp tới.

Nước Mỹ đã trở lại vùng Á Đông một cách khá ồn ào, sau khi Trung Quốc làm ồn hơn với lời công bố vùng biển Đông của Việt Nam thuộc vào loại "quyền lợi cốt lõi" của nước Trung Hoa. Đây là một bước leo thang, nhằm đe dọa Việt Nam nhiều hơn là các nước khác. Với lời tuyên bố này, Trung Quốc chính thức coi Biển Đông của nước ta cũng thuộc về nước họ, như là Đài Loan và Tây Tạng! Nhưng các nước Đông Nam Á cũng phải lo lắng và phản ứng. Một phản ứng là các nước ASEAN mời Mỹ tham dự hội nghị Thượng Đỉnh Á Đông, trước kia chưa từng mời.

Hội nghị Thượng Đỉnh Á Đông bắt đầu từ năm 2005, do sáng kiến của cựu thủ tướng Malaysia, ông Mahathir Mohamad. Lúc đầu chỉ tính gồm 13 nước, gồm 10 nước ASEAN và Trung Quốc, Nhật Bản, Nam Hàn. Nhật Bản đã vận động mời thêm Ấn Độ, Úc và Tân Tây Lan, để tăng thêm 2 đồng minh của Mỹ. Năm 2010, đến lượt Việt Nam chủ tọa khối ASEAN, cuộc họp cuối tháng 10 này sẽ diễn ra tại Hà Nội, lần đầu tiên Mỹ và Nga đều được mời tham dự. Ai cũng biết, đó là một dụng ý của các nước ASEAN muốn giảm tầm quan trọng của Trung Quốc. Khi thông báo sẽ qua Hà Nội dự cuộc họp Thượng Đỉnh Đông Á (East Asia Summit) vào cuối tháng 10, bà Hillary Clinton nhấn mạnh đã đi đến quyết định này sau khi được ngoại trưởng Australia, thuyết phục Mỹ nên tham dự!

Chính phủ Mỹ đã tấn công đầu khẩu từ đầu năm nay. Tháng 5, Bộ Trưởng Gates lên tiếng tại Singapore, nêu lên quyền lợi của nước Mỹ phải bảo đảm an ninh cho các đường vận tải hàng hải trong vùng. Hiện nay Mỹ vẫn đóng vai canh gác eo biển Malaca, nơi hầu hết dầu lửa nhập cảng vào Trung Quốc và Nhật Bản phải đi qua. Tháng 7, bà Hilary Clinton tuyên bố ở Hà Nội, trước mặt Ngoại Trưởng Trung Quốc Dương Thiết Trì, xác nhận nguyên tắc các cuộc tranh chấp trong vùng biển Đông không được giải quyết bằng vũ lực. Bà tỏ ý chính phủ Mỹ có thể trung gian tạo ra một cơ cấu giải quyết những xung đột về các đảo và hải phận giữa Trung Quốc, Philippines, Việt Nam, Indonesia, Malaysia và Đài Loan. Thời gian tại Hà Nội vào tháng 7 vừa qua có lẽ là những giờ phút huy hoàng nhất của Ngoại Trưởng Clinton, cho tới giờ. Bà đột ngột thách thức ông Dương Thiết Trì, trong lúc ngoại trưởng các nước Đông Nam Á khác vỗ tay hớn hờ, và bên ngoài hội nghị thì người Việt Nam khắp nơi vui như mở cờ trong bụng! Ít nhất, có một người dám đứng thẳng lên đối đầu với thái độ hung hăng dọa dẫm của Trung Quốc! Mà

người đó lại là một phụ nữ! Đối với ông ngoại trưởng Trung Hoa, đây là một "cú sốc lớn." Bình thường, các chính phủ thông báo trước cho nhau biết những ý kiến để gây xung đột như vậy, trước khi phát biểu nơi công cộng.

Tuần qua, để chuẩn bị cho cuộc gặp gỡ giữa ông Obama và 10 nước ASEAN vào Thứ Sáu này, nhân viên bộ Ngoại Giao Mỹ đã thuyết trình với các nhà báo, nhấn mạnh đến "vấn đề tự do lưu thông đường biển, cũng như vấn đề khai thác tài nguyên trong biển" là một câu chuyện có thể sẽ được đề cập đến. Đó là một cách khéo léo nhắc lại những đề tài mà bà Clinton đã nói hồi tháng 7 vừa qua. Chính vì thế, Trung Quốc phải lên tiếng "chặn họng" ngay, bên ngoài là chỉ trích Mỹ xía vô chuyện Á Châu, nhưng bên trong chính là để đe nẹt chế độ cộng sản đàn em ở Việt Nam. Thông điệp của họ là: "Đừng có tin theo Mỹ mà đòi quốc tế hóa vấn đề Biển Đông! Hãy kiên định lập trường theo Bắc Kinh: Chỉ thảo luận song phương từng nước một với Thiên triều mà thôi!"

Đó là mâu thuẫn nổi bật trong cuộc đối đầu Mỹ-Hoa tại vùng Biển Đông. Bắc Kinh muốn nói chuyện riêng với từng nước; Mỹ muốn giúp tất cả các nước cùng nói chuyện ngang hàng với Trung Quốc. Thái độ của Nguyễn Minh Triết trong cuộc gặp mặt với Obama ngày Thứ Sáu này sẽ cho mọi người biết cộng sản Việt Nam có dám "đi lề bên trái" không do Trung Cộng chỉ định hay không! Trong cuộc gặp gỡ Thứ Sáu này, Nguyễn Minh Triết được đóng vai long trọng nhất khi tiếp đón ông Obama, vì Việt Nam đang đóng vai chủ tịch khối ASEAN. Nếu trung thành với vai trò chủ tịch, đại diện cho cả khối ASEAN, ông Triết phải hoan nghênh sự hợp tác với nước Mỹ trong việc cân bằng quyền lực với Trung Quốc tại vùng Đông Nam Á.

Tối thiểu, ông Nguyễn Minh Triết phải nhân danh 10 nước Đông Nam Á bày tỏ mối lo ngại cần bảo vệ tự do lưu thông và quyền tự do khai thác hải sản, khoáng sản dưới biển của các nước trong vùng. Đó cũng là một quyền lợi thiết thực của người Việt Nam. Vì chính các ngư dân Việt Nam đã bị "Tàu lạ" tấn công, cướp, phá, bắt cóc đòi tiền chuộc trong những năm qua mà chính quyền cộng sản Việt Nam không dám chỉ thẳng vào mặt Trung Quốc mà phản đối! Chính các công ty ngoại quốc đã ký hợp đồng với Việt Nam rồi lại bị Trung Quốc ngăn cản không cho tìm mỏ dầu khí! Cho nên ông Triết phải lên tiếng yêu cầu Mỹ giúp các nước Đông Nam Á bảo vệ các quyền tự do lưu thông và khai thác ở Biển Đông! Nếu ngược lại, ông Triết lờ đi, không dám nói mạnh bạo về các vấn đề trên, thì coi như ông không phải là đại diện cho 10 nước ASEAN nữa. Ông chỉ đại diện cho quyền lợi của Trung Quốc thôi! Chắc chắn, ông không đại diện cho người Việt Nam, nước Việt Nam!

Mạng lưới Bô xít Việt Nam mới cho đăng lại tài liệu trong cuốn sách "Sự Thật Quan Hệ Việt Nam-Trung Quốc." Trong đó có một đoạn trích tài liệu mật của Bộ Chính Trị và Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng Cộng Sản Trung Quốc, vào tháng 8 năm 1965 như sau: "Chúng ta phải giành cho được Đông Nam châu Á, bao gồm cả miền Nam Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Malayxia và Singapo... Một vùng như Đông Nam châu Á rất giàu, ở đây có nhiều khoáng sản... xứng đáng với sự tốn kém cần thiết để chiếm lấy... Sau khi giành được Đông Nam châu Á, chúng ta có thể tăng cường được sức mạnh của chúng ta ở vùng này, lúc đó chúng ta sẽ có sức mạnh đương đầu với khối Liên Xô-Đông Âu, gió Đông sẽ thổi bạt gió Tây..."

Cuốn sách này do nhà xuất bản Sự Thật, Hà Nội, xuất bản năm 1979. Độc giả ở Việt Nam và ngoại quốc có thể tìm đọc cả cuốn trên mạng lưới Bô Xít Việt Nam. Ông Nguyễn Minh Triết cũng nên vào mạng lưới này mà đọc cho biết - nếu đoàn biệt kích công an của Tướng Vũ Hải Triều chưa hủy diệt mạng lưới yêu nước này!

Nếu không được đọc Bô Xít Việt Nam, ông Triết nên nhờ người dịch cho đọc một bài trên South China Morning Post ngày hôm qua. Bài của Greg Torode viết về vị thuyền trưởng Trung Quốc mới bị Nhật Bản bắt giam khiến người Trung Hoa phẫn nộ biểu tình, và nói tiếp không phải chỉ có một mình ông ta đâu. "Hàng trăm người đã bị bắt giam nhiều tháng trời, thuyền đánh cá của họ bị Hải Quân Nhật đâm vào sườn, cướp lấy hải sản. Sau khi giữ họ mấy tháng, Nhật Bản đề nghị gia đình họ trả hàng ngàn Mỹ kim tiền chuộc và những gia đình tuyệt vọng này phải chấp nhận." Sau khi đưa câu chuyện này cho một người bạn Trung Quốc đọc, ký giả Torode kể, anh bạn đó nổi cơn thịnh nộ, nói rằng nếu người Trung Quốc biết những chuyện đó thì không một người Nhật Bản nào có thể an toàn khi thăm Trung Quốc. Lúc đó Torode mới nói thật rằng đây không phải chuyện Nhật Bản mà là chuyện Trung Quốc đối xử với người Việt Nam!

Chỉ có một điều khác, là khi dân Việt Nam biểu tình phản đối Trung Quốc thì công an Việt Nam đánh đuổi dân. Công an lãnh lương của người Việt hay người Trung Hoa?

<http://www.nguoi-viet.com/absolutenm/anmviewer.asp?a=119717&z=7>